

CZECH A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
TCHÉQUE A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
CHECO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 17 May 2001 (afternoon)
Jeudi 17 mai 2001 (après-midi)
Jueves 17 de mayo de 2001 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Napište komentář na jeden z následujících textů:

1. (a)

Po bouři

Přestály stromy bouři. Na větvích
květ opadal, tak bílý jako sníh.
A leží dole svát a rozdupán
línými stády, mizícími v lán.

5 Vroucnější vůně táhnou údolím
než jindy. Nevyřčeny, dechem mdlým
dýchaly včera, ale pláčou dnes
ztrát bolestí, jíž prudce voní ves.

10 Přestály stromy bouři za cenu
úrody příští, touhu ztracenu
ztajily v servané své zeleni.
Ó příští prázdnoto! Předčasná jeseni!

Antonín Sova, *Ještě jednou se vrátíme* (1900)

- Je báseň jenom přírodním obrázkem nebo ji můžeme vztáhnout i na jinou skutečnost?
- Jaká je funkce jednotlivých strof v rámci celku básně?
- Charakterizujte jednotlivé básnické obrazy a autorův styl.
- Jakou „úrodu“, „touhu“ a „prázdnotu“ může mít básník na mysli?

1. (b)

Máme tedy Hera.

5 Přivezli jsme ho, jak jsem už řekl, v tašce. Byl tak malý, že v prvních týdnech sedával na okénku za zadním sedadlem mé octavie, tam, kde jiní mívají vycpaného tygra nebo slečnu, ale potom začal růst. Nerostl dlouho, ale rychle. Již za rok docílil svých dnešních rozměrů, takže dnes, po třech letech, vyplní spolu s mým synem obě
10 zadní sedadla ve voze a ještě jeden druhému vadí. Jede-li, má zřejmě pocit běhu. Vidí ubíhající krajinu a dýchá, jako by ji míjel vlastním úsilím.

Jeden odborník mi řekl, že kolii by nechtěl; nedá prý se tak dobře vycvičit jako jiní psi. Pokud jde o tento nedostatek, jsem klidný. A mám dokonce pocit, že by týž odborník
15 nabytého názoru i na mne, kdyby mne blíže poznal – vždycky jsem totiž míval jakýsi podvědomý odpor k výcviku. Když jsem měl pochodovat v řadě nebo konat – při prostných cvičeních třeba – tytéž pohyby jako desítky a stovky ostatních, připadal jsem si zahanben.

Ze všech dětských her byla mi absolutně cizí hra na vojáky a jako voják jsem znovu,
15 přesně a naléhavě, pocítil závan toho dětského ostychu a studu. Nevím, do jaké míry by bylo možno vycvičit mého psa. Házím mu míč a on mi jej nosí. Hodím mu desetkrát míč a on mi jej devětkrát přinese. Podesáté už ne. Po desátém míči se ani neohlédne a jde jinam. Přestalo ho to bavit. Anebo přinese desátý míč a marně čeká na jedenáctý hod. Přestalo to bavit mne. V takových chvílích se respektujeme a nenutíme jeden
20 druhého k dalším úkonům.

Vycvičený pes by přinesl tři sta míčů a tisíc míčů, a raději by padl vysílením, než by přestal plnit příkazy svého pána. Nemohu se, jako jiní majitelé psů, chlubit tím, že by Hero vykonal přesné a složité pohyby na pouhý pokyn mé ruky a že by mne poslechl na slovo a slepě.

25 Jsem rád. Slepota je vždycky tragická – i jako projev kázně.

Ale jsou chvíle, kdy ke mně přijde, bez důvodu, či z důvodů sotva sdělitelných člověku, a sedne si s očima upřenýma do mých očí a kdy mezi námi povstane nějaké
30 sladké a velké tajemství. A to tajemství trvá a trvat má, nemůže a nemá být řešeno, otázka je to, otázka bez odpovědi či otázka, na kterou je milión odpovědí, tak jako na otázku po bytí či nebytí, a není už důležitý dar řeči, ani její neschopnost, a tehdy jsme spolu tak, jak by měli i lidé být – třeba bez možnosti jakéhokoli dorozumění, ale s vyloučením každého nedorozumění.

Jsme spolu.

Miroslav Horníček, *Dobře utajené housle* (1966)

- Porovnejte „odborníkův“ a autorův pohled na „funkci“ psa.
- Jak je v úryvku vykreslen vztah člověka a psa? Možno toto zobrazení chápat i v širších, například společenských souvislostech?
- Komentujte výrok „Slepota je vždycky tragická – i jako projev kázně“.
- Charakterizujte styl vyprávění a použité stylistické prostředky.